

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APĂRE DE DOUĂ ORI PE LUNA

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTI R

ABNAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Turnătoria rituală de lumânări. * *
2. Cuv. la Congresul Soc. Fem. Rom. I. P. S. Patriarh * *
3. Paștile la Catedrala Patriarhiei * *
4. Dogma Euharistică. Prof. S. Bulgakov * *
5. Lucrarea în parohie. * *

6. Lucrarea misionară. * * *
7. Cronica Internă. * * *
8. Cărți noi. * * *
9. Parohii vacante. * * *

„ADEVĂRAT, A INVIAT!” RĂSPUNDE I. P. SF. PATRIARH MIRON TUTUROR CELOR CE L'AU SALUTAT DE SF. PAȘTI CU CREȘTINESCUL „HRISTOS A INVIAT”! ȘI LE DOREȘTE BINE, SĂNĂTATE ȘI VIAȚĂ CU MAI PUȚINE GRIJI, DECÂT CELE CE APASĂ PE SUFLETUL TUTUROR, MAI ALES ÎN TIMPUL DIN URMA.

Turnătoria rituală pentru lumânări de ceară

De sigur arderea lumînărilor este și ea o jertfă ce se aduce de credincioși după vechile datini și prescrieri rituale. Dar jertfa poate fi primită numai dacă e curată. Curată e lumînarea numai din ceară curată, culeasă din flori—vegetale.

Dar de veacuri poporul se sinamăgește cu lumânări din materii veninoase, stricăcioase sănătății și picturii bisericești. Toți

fabricanții vând lumânări cu fel de fel de amestecuri. Acestea acum nu se mai admit. Le considerăm false—jertfe neprimite. Deci jertfe zadarnice, cari nu se primesc.

De sine să înțelege, că lumînările din parafină veninoasă sunt ieftine; doar produsele sau resturile petrolifere sunt de pomână. Țițeiul era un timp gratuit—fără bani. Față de această materie stricăcioasă, lumînările din ceară vor fi mult mai scumpe. Ceara e o materie de preț, se găsește greu,—se adună și mai greu. În străinătate—Abisinia etc.—e ceva mai ieftină; dar transportul, vama etc. o scumpesc până la noi. Deci lucru clar, dela început. Nu se poate pretinde, ca lumînările de ceară să fie în același preț cu cele ce se vindeau până acum. Acelea se interzic, chiar dacă ar fi fără bani. Ele sunt jertfa lui Cain. Neprimită, neadmisă. Poporul trebuie capacitat, convins. Prescura trebuie

să fie așa, cum o cere dogma euharistiei; vinul asemenea. Lumînările iarăși așa cum le cer prescripțiile rituale. Desigur mai scumpe, dar curate. În fața acestei cerințe totul înceată. Cine vrea jertfă curată, le va folosi pe ale noastre. Cine nu, să nu facă jertfă. Preoției nu-i permis să contribuie la înșelăciunea cu material falsificat. La început se vor ivi greutăți de capacitate de convingere; dar trebuie stăruit. Credință curată, datini curate, vin curat, ceară curată. Altcum totul e sinămgire neadmisibilă.

Turnătoria a început la Mănăstirea Plătarești activitatea. Ea poate produce mult. Dar acoperirea tuturor trebuințelor se poate face numai treptat. Trebuesc parale multe,

anțipate, ceară scumpă. Un vagon este aproape 1¹/₂ Mil. lei. Trebuesc oameni instruiți. Apoi e grea pachetarea, expedierea, încassarea prețului etc. Deaceia facem apel la toți câți iubesc curățenia credinței și datinilor noastre bisericești, să se înșiruie la unirea pentru introducerea slăruitoare a luminărilor de ceară curată în usul tuturor bisericilor. Și—dacă—după acoperirea cheltuielilor de câte-va milioane până acum—va rezulta un venit curat, acela va servi tot pentru scopurile superioare bisericești, ceea ce azi e mare necesitate, căci statul nu mai poate da ajutoarele de până acum și biserica trebuie să-și creeze mijloace proprii.

CUVÂNTAREA

I. P. Sf. Patriarh Miron la deschiderea Congresului „Societății ortodoxe naționale a femeilor române” din 1932.

Onorat Congres.

Un Bănățan, o fire filosofică, un adânc cugetător, care a trăit în mijlocul celor mai zbuciumate frământări și lupte pentru existența unei părți însemnate și viguroase a neamului său: repausatul Dr. Alexandru Mocsonyi, a spus la o ocazie festivă următoarele cuvinte:

„Din mult agitatul trecut al poporului român se ridică în relief în deosebi două fapte însemnate. Biserica a fost în tot decursul șir lung de secole sinistri, și în timpurile cele mai desperate, pururea unicul și ultimul adăpost al poporului român; secularele sale strimtoriri le-a suferit în deosebi prin statornicia sa, cu care a ținut strâns și firm la biserică sa strămoșească.

În aceste două fapte istorice se manifestă instinctul vital al poporului român; iar în manifestarea seculară a acestui instinct apare în suși geniul Românismului.

Spiritul creștinismului ortodox, contopit cu spiritul anticeii culture romane, această

sinteză psihică constituie geniul Românismului.

De aci putem cuprinde ideia bisericii naționale în toată însemnătatea ei: Biserica națională este partea integrantă, indisolubilă a românismului genuin.

Nu este deci mirare, dacă biserica română și poporul român, de când sunt, una se simt; dacă durerile și bucuriile lor pururea împreună le simt. Într'adevăr fie că catolicismul și calvinismul au strimtorat poporul pentru ortodoxia sa, fie că grecismul și slavismul au știrbit caracterul național al bisericii, pururea românismul a fost atacat în nervul său vital; iar ruptura istorică a elementelor sale psihice, indisolubile, Românismul a resimțit-o drept ca o dureroasă vivisecțiune.

Pricepem deci, de ce biserica națională a fost, este și va rămâne în veci condițiunea de viață a poporului român.

În acestea culminează spiritul genuin al românismului, spiritul care precum vedem,

izvorește din sorgintea nesecată a însuși sănătosului instinct vital al Românismului”.

Se pare, că aceste cuvinte ar fi fost anumite redactate pentru a servi scopurile „Societății naționale — ortodoxe a femeilor române”. Și ele ar trebui tipărite pe file speciale și afișate în toate școalele acestei asociații, spre a reaminti zilnic adâncul lor *adevăr*, care să însoțească toate generațiile noastre—ca o busolă—ca o orientare—în acțiunile vieții.

Ele vor rămâne în veci actuale. Și trebuie scoase în relief mai ales astăzi—după întregirea neamului—când 2 momente abat atenția neamului dela acest adevăr.

Primul moment este ideea greșită, că după ce s'a realizat suprema lui aspirație au început a cădea în umbră idealurile vieții; iar al II-lea moment este, că—după unire—curențele subversive și sub raport național, și bisericesc s'au sporit; și atacă sufletul, din care a izvorât acel instinct sănătos al poporului, de care am amintit mai sus.

Deci e o necesitate vitală pentru noi a folosi toate ocaziile binevenite pentru a întări acest instinct *religios creștin*, ca să nu lipsim poporul român de aceea neînlocuibilă **putere spirituală**, care să-i mențină moralul și în mijlocul celor mai grele împrejurări din viață. În această privință—având azi în țară un număr mai mare de diferite culte, toți aderenții lor trebuie să desvolte între ei o *nobilă* și frățească *emulare* întru educarea sufletească sănătoasă a maselor întregi, întru închegarea tuturor cetățenilor într-o armonie de simțire cel puțin patriotică.

Iară—cât privește în special pe fiii bisericii noastre ortodoxe—conștiința ortodoxă cu toate sentimentele și învățăturile de credință a lor, trebuie mereu cultivată, ca să pulseze viu în fiecare suflet, dela cea din urmă colibă până la cele mai strălucite palate, spre povățuirea tuturor pe căile de credință pentru mântuirea vremelnică și vecinică a lor.

În scopul acesta se cere propoveduirea strălucitoare a învățăturilor bisericii noastre, căci—vorba apostolului Pavel—„cum le va cunoaște lumea, de nu va auzi despre ele,

și cum le va auzi, de nu i se vor spune”? Deci *școala* și iar *școala creștină*, începând un învățământ religios mai intensiv în deosebi la tinerime.

Cu ajutorul puternic al d-lui ministru de instrucțiune, profesor Iorga, am înfăptuit zilele acestea o vechie preocupare a programului meu cu privirea la religie în școalele primare pe care o urmăresc de mult, pregătind terenul pentru a sosi timpul de înfăptuire. Acum calea s'a deschis, căci prin o dispoziție nouă introdusă în legea învățământului primar de curând votată de parlament „preoții primesc dreptul și datoria a propune religia în școalele primare”. Astfel aluatul fraged, din care se va forma sufletul tineretului, trece prin mâna și priceperea preoților. Atârnă deci dela zelul și priceperea lor pedagogică și dela sufletul, ce-l vor pune în această primă îndatorire a misiunii lor, ca să înfăptuiască deviza unui mare pedagog: „Incredința-ți-mi creșterea tinerimei, și voi forma lumea”.

La noi aluatul e bun, din semînță aleasă desvoltată în atmosfera sănătoasă a unor puternici tradiții de viață bisericească și religioasă, în cât cu ajutorul învățătorilor, cari până acum au ostenit singuri și în armonie deplină cu noul lor colaborator—sucesul—sperăm—nu va întârzia.

Până când moaștele sfinte ale marilor apărători ai bisericii ortodoxe și a credinței noastre părintești vor odihni în bisericile noastre: a lui Ștefan—cel—sfânt la Mănăstirea Putna, a lui Mircea cel bătrân la Mănăstirea Cozia, a lui Constantin Brâncoveanu la Sf. Gheorghe nou din Capitală, a altor glorioși voievozi la Mănăstirea Argeș etc. etc., glasul lor va îndemna cu trîmbețe de arhangheli pe toți slujitorii bisericii, pe toți fruntașii ei, pe toate soțiile și mamele familiilor și pe toți fiii ei, să fie morțiș la biserică și învățăturile ei; la ortodoxia noastră tradițională, să trăiască la spiritul lor și să apere în tot locul interesele ortodoxiei; iar intelectualii de ambele sexe să se străduiască a adânci în sufletul tuturor aceste îndatoriri netrecătoare, spre binele lor și spre binele obștei. Amin.

PAȘTILE LA CATEDRALA PATRIARHIEI

Ca în toți anii, catedrala a fost plină de credincioși, oficialități, armată, public; iar clerul ei a oficiat în cursul săptămânii mari astfel: În primele zile I. P. Sf. Patriarh Miron a primit mărturisirea păcatelor Marelui Voivod Mihai; a mamei sale Elena, a ex-regelui Greciei George. Joi dimineața a slujit sf. liturghie în paraclisul palatului; unde a dat sf. cuminectură Maj. Sale regelui Carol al II și Marelui Voivod Mihai. La sfintele 12 Evanghelii a pontificat Preasfințitul arhiepiscop Titu; iar Preasfințitul vicar Platon a slujit toată săptămâna la biserica Sf. Spiridon-nou.

Vineri la prohodul Domnului a pontificat I. P. Sf. Patriarh Miron asistat de întreg clerul. Cele trei stări le-au cântat alternativ clerul și corul condus de d-l Cucu. Au asistat numai persoane oficiale în frunte cu M. Sa regele, Voevodul Mihai, guvernul, autoritățile civile și militare.

Sâmbătă: I. P. Sf. Patriarhul a cuminectat pe ex-regele George și sora sa Elena la sf. liturghie din paraclis; apoi au plecat ambii în străinătate.

Noaptea la ora 12 s'a început slujba învierii în curtea bisericii în frunte cu I. P. Sf. Patriarh Miron, asistat de P. S. Titu și ceilalți cler. S'a continuat utrenia și liturgia în catedrală până

după ora 2. Patriarhul a oferit regelui Carol II crucea, iar membrii guvernului și demnitarii curții au sărutat crucea și icoana învierii.

Duminică la ora 12 s'a început în catedrală vecernia cu citirea Evangheliei în limbile: română, grecească, latină, slavonă, germană, franceză, ebraică, italiană și iar română. A pontificat tot Înalt Prea Sf. Patriarh Miron asistat de ambii vicari. Lume a fost mai multă ca ori când, căci celelalte slujbe sunt aci oficiale.

După amiază la orele 5 o parte din clerul capitalei s'a prezentat în sala mare din palatul patriarhiei spre a felicita pe I. P. S. Patriarh conform obiceiului și a ciocni ouă roșii.

Luni a 2 zi I. P. S. Patriarh Miron a slujit la biserica „Domnița Bălașa”. Biserica tixită de lume. Corul Chirescu admirabil. Slujbă înălțătoare. A fost remarcabile admirabilele voci ale celor 4 diaconi. La preceasnă s'a citit pastorală I. P. S. Patriarh de sf. Paști. Iară la finea liturgiei I. P. S. Patriarh a făcut pe protosinghelul Teofil dela patriarhie stavrofor al crucii patriarhiei; pe diaconul catedralei Evghenie — arhidiacon; iar pe arhimandritul Galaction mare eclisiarh al catedralei.

DOGMA EUHARISTICA

Protoiereul S. BULGAKOV

Prin urmare, care-i conținutul problemei euharistice? Acela oare: Cum se săvârșește schimbarea fizică a pâinii și a vinului în trupul și sângele lui Christos prin substituirea materiilor, — așa cum dela început a crezut și crede încă teologia romano-catolică? Sau îi incumbă aici teologiei ortodoxe de răsărit datoria „ieșirii din cetate”, a împlinirii acelei μετάβασις εἰς ἄλλο γένος, cu alte cuvinte, a repudierii problemei însăși — în concepțiunea ei catolică — și a stabilirii în mod simplu că nici nu există o atare chestiune, întrucât unei probleme pusă neveridic, inevitabil i se vor da răspunsuri mincinoase? Teologia apuseană, atât în învățăturile ei ortodoxe cât și în cele eretice, atât la Berengarius cât și la Toma d'Aquino, și așisderea și în învățăturile protestante, s'a preocupat mai mult de dovedirea prezenței reale a lui Christos în sfintele Daruri, de sălășluirea Sa în ele, decât de dovedirea că în sfintele Daruri se dă celor ce se împărtășesc adevăratul trup și adevăratul sânge al lui Christos, și că prin această împărtășire ei se unesc trupeste și spiritual cu Mântuitorul. *Taina Impăr-*

tășirii cu trupul și cu sângele Său, instituită de însuși Christos („luați, mâncați... beți din acesta toți”), nu ocupă în teologia romano-catolică un loc central, așa cum i se cuvine. Ea o privește mai curând ca pe o consecință care se subînțelege prin săvârșirea coboririi lui Christos în hostie, coborîre care preocupă înaintea de toate teologia romano-catolică, deși *motivul sau cauza ei* este împărtășirea. Aici (în teologia romano-catolică) se examinează nu prefacerea în vederea împărtășirii, în raport și în legătură imediată cu ea, ci numai transsubstanțierea în sine însăși, unde una din consecințele ei — nu unica și nici cea mai importantă — este și împărtășirea.

Prin faptul că trupul și sângele lui Christos ne-au fost date de Ospățul Domnului, mai înainte de orice altceva, *ca hrană dumnezească*, „păine cerească și pahar al vieții”, se cuvine ca toată doctrina privitoare la Euharistie, să decurgă din această rostire supremă, hotărâtă de Domnul. Făgăduința Mântuitorului nu se referă la anularea puterii Înălțării printr'o nouă coborâre pe pă-

mânt, fie ea chiar și sacramentală, ci la dăruirea hranei dumnezeiești, care este trupul și sângele Său.

Invățătura Domnului despre *pâinea cerească* „ce se pogoară din cer și dă viață lumii”, se cuprinde în capitolul VI al Evangheliei după Ioan. „Pâinea vieții”, este carnea¹⁾ și sângele Fiului lui Dumnezeu. „Căci carnea Mea cu adevărat este mâncare, și sângele Meu cu adevărat este băutură”. „Cel ce mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu, rămâne (se sălășluiește) în Mine și Eu în el; și cel ce Mă mănâncă pe Mine, prin Mine va fi viu” (54, 55, 56 și 57). Și acest adevăr („amin, amin, zic vouă”) Domnul Iisus Christos l-a dovedit faptic la Cina cea în taină, dând ucenicilor Săi să guste pâinea și vinul ca pe însuși trupul și sângele Său. Aceasta este ideea referitoare la dumnezeiasca hrană — la trupul și la sângele lui Christos date pentru gustare, — și ea e tema de predilecție a sfintelor scrieri patristice. Drept considerațiuni luminătorii, aduse pentru învederarea faptului că pâinea pământească, prin invocarea Sfântului Duh asupra ei, nu mai este pâine obișnuită, ci Euharistie, conștând acum din două elemente — unul pământesc și celălalt ceresc: ἐκ δύο πραγμάτων συνεστηκε (Sfântul Irineu, episcopul Lionului: „Impotriva eresurilor”, IV, pagina 34), întâlnim la unii din Sfinții Părinți în deosebi la Sfântul Grigorie de Nissa și Sfântul Ioan Damaschinul, cugetări care pot să constituie pietrele unghiulare pentru construirea teologiei euharistice. Cel dintâi, în *Marile cuvânt catehetic*, capitolul 37, judecă în felul următor: „Cred în adevăr că pâinea care se sfințește prin Cuvântul lui Dumnezeu, se prefăce în trupul Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă și acest trup a fost din pâine, dar sfințit prin sălășluirea în el a Cuvântului. Prin urmare, din aceeași cauză din care pâinea introdusă în trupul acesta, s'a transformat în putere dumnezească (adică pâinea și vinul obișnuit, întrebuițate de Domnul pentru potolirea foamei și a setei, s'au prefăcut în Trupul și Sângele Său), și acum se petrece același lucru, întrucât — după cum harul Cuvântului a sfințit trupul, iar materia acestui trup a fost din pâine și chiar — într-o formă oarecare numai pâine, tot astfel și acum pâinea după cuvintele apostolului — se sfințește prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciuni (I Timotei, cap. IV v 5), nu prin mâncare și băutură făcându-se Trupul Cuvântului, ci neîncetat prefăcându-se în trupul Cuvântului, după cum s'a spus de însuși Cuvântul: — „Acesta este trupul Meu”. La Sfântul Ioan Damaschinul (în *Dreapta expunere a credinței ortodoxe*, cartea a IV-a, 13) citim: „Nu trupul cel ce s'a înălțat la cer se coboară de acolo, ci însăși pâinea și vinul se prefac în trupul și sângele lui Dumnezeu... După cum pâinea prin mâncare, iar vinul și apa prin băutură, se transformă pe cale naturală în trupul și în sângele aceluia care mănâncă pâine și bea vin și

apă, alcătuind astfel nu un trup nou, ci un trup deosebit de cel avut mai înainte, tot astfel și pâinea, vinul și apa prin invocarea și coborârea Sfântului Duh asupra lor, se prefac pe cale supranaturală în Trupul și în Sângele lui Christos, constituind nu două trupuri, ci unul și același Trup”. Prin amândouă aceste fragmente ni se dă una și aceeași indicație, și anume: hrana cerească să se înțeleagă în legătură și în analogie cu hrană pământească.

Să stăruim mai mult asupra acestei idei.

Ce reprezintă în sine hrana noastră obișnuită, *) ce înseamnă a mânca? Prin mâncare, se realizează comunitatea, legătura omului cu lume, (cosmosul), care este ceva extern pentru el; se realizează un fel de indentificare cu acest cosmos. Hrana — element din lumea externă, adică din afară a omului, devine trup și sânge omenesc printr-o *transsubstanțiere naturală*, în care pâinea și vinul — ca și toate celelalte elemente nutritive, — se transformă în corpul omenesc (iar, după legătura corpului cu sufletul, se poate spune că *non-eul pătrunde în eu*). Si dimpotrivă: odată cu eliminarea lor din corpul omenesc, avem în schimbarea acestor elemente următoarea transsubstanțiere: trupul și sângele omului încetează parțial de-a mai fi ceva în ele înșile —, fiindcă se reîntorc în lume, în cosmos (sau se mai poate spune că *eul devine non-eu*). În alimentare, avem astfel o continuă transsubstanțiere a hranei și a băuturii în corpul și în sângele omenesc, transsubstanțiere obținută pe cale naturală, care se înfăptuește — în primul rând — printr'un proces de asimilare, iar în al doilea rând, printr'un proces de eliminarea rezidurilor din organism. În sensul acesta, viața este o transsubstanțiere, care se savârșește în parte sau total (întrun anumit număr de ani). Viața, ca transformare a materiilor care se află la baza alimentării, este prin aceasta o neîncetată transsubstanțiere în corpul și în sângele omului a elementelor din univers, și care își are geneza în rânduiala lui Dumnezeu (Cartea Facerii, cap. I, 29-30) Hrana aceasta, în sine însăși, deși conține virtual viața muritoare, nu asigură totuși nemurirea, în vederea căreia Dumnezeu a sădit pomul vieții — cu toată tainica lui însemnătate. În Biserică există, ni-i dat ca fruct al vieții nemuritoare, ca pâinea cerească, ca τὸ φρυσκον τῆς ἀθανάτας, dumnezeiasca Euharistie.

Sfinții Părinți dau o deosebită atenție faptului că și trupul și sângele Domnului, în virtutea adevăratei Sale *Incarnări* (acel „și s'a făcut om” din Simbolul Credinței; nota traducătorului) și Intrupări, au trebuit să se conformeze, în de-

1). Păstrez întocmai sensul dat de autor noțiunii rusești „plot” (carne) și nu „tielò” (trup). E locul aci să menționez că teologii ruși — în general — fac o foarte pronunțată deosebire între „carne” și „trup”. P. Ang.

2). În volumul autorului: „Filosofia economiei” (Mos-cova 1910) se dau amănunte ample asupra acestei chestiuni.

cursul vieții Sale pământești, acțiunii acesteia naturale de transsubstanțiere. Pâinea s'a schimbat — prin mâncare — în preacuratul Său trup, fără însă ca să-și piardă proprietățile ei de pâine, ci tocmai în virtutea lor, fiindcă nu orice element din lume are particularitatea aceasta a transsubstanțierii, ci numai în sistemul nutritiv. Acelaș lucru s'a petrecut și cu vinul și apa, cari s'au prefăcut în sânge. Trupul Domnului a crescut („iar Pruncul creștea”, Luca, cap. II, v. 40) și a trăit, supunându-se legii generale a naturii omenești, destinată dependenței de hrană, adică de prefacerea neîncetată în corpul omenească a materiilor luate din lume. Prin aceasta se învederează nu numai veracitatea cărnii omenești primită de Dumnezeu-Omul, ci totodată și realitatea întrupării Sale, întrucât Domnul a primit un trup viu și trăitor în toată plinătatea corporalității Sale, corporalitate unită potențial cu lumea întreagă¹⁾. Tot astfel și la Cina cea tainică, Domnul a mâncat pâinea și a băut vin, iar aceasta s'au prefăcut în trupul și sângele Său și în acelaș timp s'au îndumnezeit (s'au sfințit), în virtutea inseparabilității dintre firea Sa dumnezească și cea omenească. Prefacerea pâinii și a vinului în trupul și în sângele Domnului, săvârșite de El pentru împărțirea ucenicilor, se distinge însă de prefacerea naturală prin aceea că aici avem o identificare a pâinii și a vinului cu trupul și cu sângele lui Christos, cu alte cuvinte, o prefacere săvârșită nu prin consumarea lor de către Domnul, ci independent de faptul acesta, și în acest fenomen rezidă minunatul, tainicul, supranaturalul (dar nu și antinaturalul) caracter al prefacerii. Sfântul Grigorie de Nissa, cași Sfântul Ioan Damaschinul, anume compară prefacerea naturală a hranei la întrebuițarea ei, cu prefacerea euharistică, pe care Domnul a săvârșit-o nu în dependență de faptul mâncării și al băuturii, și extinzându-și corporalitatea Sa — în virtutea atotputerniceia — dincolo de limitele trupului Său. Aceasta este hrana — deși neconsumată de Domnul, dar de Domnul îndumnezeită, în care o dată ucenicilor Săi pentru gustare: „luați, mâncați, ... beți dintr'acesta toți”.

Atot-puternicia dumnezească face inexistentul existent. id est: pâinea cea nemăncată și vinul cel nebăut de El, și în consecință, neprimite în natura trupului și a sângelui Său le face primite și sfințite. Dar atot-puternicia se extinde și mai departe: ceea ce nu e încă împlinit, deși avea să se îplinească, devine existent, *e fapt* prin aceea că dispar hotarele vremii. așa că viitorul devine prezent. Anume îi și împărtășește Domnul pe ucenici cu trupul și cu sângele Său, adică cu jertfa Sa mântuitoare („care pentru voi și pentru mulți se varsă”) *mai înainte* de moartea Sa răscumpărătoare, *mai înainte* de Golgota și chiar *mai înainte* de preamărita-I Înviere și Înălțare la cer. Ceea ce fusese hotărât din veci de Providența divină cu privire la înjunghierea Mielului sau a Agnețului, ceea ce fusese rânduit

să se îplinească neapărat, în orice condițiuni temporale, — jertfa de pe Golgota se dovedește, se afirmă aci ca și săvârșită. În momentul acesta vremea își pierde însemnătatea prin învingerea limitelor ei, întrucât la Cina cea sfântă Domnul a săvârșit Taina care posedă în sine toată puterea dumnezeieștii întrupări („amintindu ne prin urmare tot ceea ce s'a făcut pentru noi: de cruce, de groapă, de învierea cea de a treia zi, de înălțarea la ceruri, de șederea de-a dreapta, de a doua și mărita iarăși venire”, — rugăciunea preotului înainte de ecfonisul: „Ale Tale dintru ale Tale”).

Ia Cina cea tainică, Domnul s'a dat pe Sine — în trupul și în sângele Său — *ca hrana* mântuitoare prin care se săvârșește unirea cu El. Dar El nu a făcut aceasta numai într'un act unic, ci a hotărât ca să se facă întru pomenirea Lui, adică atunci când El Insuși nu va mai fi pe pământ. *deci pentru toate timpurile*. Cu aceasta se desvăluie o latură nouă în chestiunea euharistică. Atunci când ea a fost instituită de Domnul, se afla El Insuși pe pământ — cu trupul Său —, într-o casă din Ierusalim, în mijlocul ucenicilor Săi. Dându-le să mănânce pâine și să bea vinul ca pe însuși trupul și sângele Său, El se înfățișa nemijlocit ucenicilor Săi în trup și sânge, iar pâinea și vinul au putut să fie numai *un mod aparte al gustării* însuși preacuratului trup și sânge al lui Christos. Hrana euharistică a fost pe deplin identificată *cu acest* trup și sânge, așa că ucenicii în adevăr, în realitate s'au împărtășit *cu acest* trup și sânge. Dar chestiunea se schimbă esențial de îndată ce introduce faptul că Euharistia a fost instituită pentru toate timpurile, când Domnul cel ce s'a înălțat la ceruri **nu** va mai fi trupest pe pământ. Deci, înainte de toate, cărei vremi anume — cu care e strâns legat — se cuvine să-i atribuiem începutul efectiv al săvârșirii sfintei Euharistii întru înfăptuirea dumnezeieștii orânduiri, și când anume încetează acesteastă posibilitate?

Euharistia, ca și toate celelalte taine bisericești, a fost cu puțință numai prin pogorârea Sfântului Duh, și în Faptele Apostolilor prima mărturisire despre „frângerea pâinii” se întâlnește, natural, numai după Cincizecime: II, 42: „și erau (credincioșii) petrecând în învățatura

1). Sunt dator cititorilor acestui extrem de interesant și de nou studiu, datorit savantului preot rus și profesor Păr. S. Bulgakov dela Paris, o lămurire și anume: aș fi ținut cu tot dinadinsul ca să-l transpun în limba noastră într'o formă cât se poate mai curentă mai accesibilă tuturor, mai populară. După cum va putea recunoaște ușor oricine, mi-a fost peste putință. Pe deoparte, structura deosebită a limbii rusești, pe de altă parte conștiința de a nu denatura senzual ideologic al părintelui autor, m'au obligat la menținerea strictă a echivalenței formei originale. Fiindcă: dacă savantului autor îi vor fi trebuit ani întregi de studiu ca să poată pătrunde — așa cum a pătruns — chestiunea aceasta, mie mi-au trebuit cinci luni de muncă intensă numai pentru transpunerea ei în limba noastră. P. Ang.

apostolilor, în obște și în frângeră pânii, și în rugăciuni». Dimpotrivă până la Cincizecime (dar după Înălțare) se spune simplu: I, 14: „aceștia toți erau petrecând într'un cuget în rugăciune și în cerere cu (câteva) femei, și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui”, (după cum și despre însăși ziua Cincizecimii, mai înainte de pogorârea Sfântului Duh, se spune tot atât de simplu: 2, 1: «erau toți apostolii (adunați) într'un cuget laolaltă»). Sfântul Duh, prin puterea-I desăvârșitoare face simțită, perceptibilă, prezența lui Christos în Biserica și în Taine. Și, în particular, prefacerea sfințelor Daruri se îndeplinește „prin Duhul Tău cel Sfânt” (Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur și liturghia Sfântului Vasile cel Mare).

Prefacerea pâinii și a vinului în trupul și în sângele lui Christos la Taina Euharistiei, nu se săvârșeste prin prezența personală a Domnului, întru cât Christos Cel ce s'a înălțat, s'a depărtat de pământ, petrecând de-a dreapta Tatălui în ceruri. În ordinea aceasta, se institue o altă, o nouă corelație între pâine și vin — ca elemente aparținând lumii acesteia, ca hrană pământească, și trupul și sângele Domnului, în preamărita-I consistență de după Înviere, de după Înălțare și șederea de-a dreapta Tatălui, adică de după rămânerea, petrecerea, sălășluirea Sa extralumească, supracosmică sau suprafizică. Indiscutabil că acest trup e identic — după ființă — cu trupul ce s'a zămislit în pântecul Fecioarei Maria, cu trupul care s'a născut și a trăit pe pământ, a suferit martiriul și a fost înmormântat, a înviat și s'a înălțat la ceruri. Mormântul după Înviere a fost (găsit) gol și trupul n'a fost aflat în sicriu; rămiseră numai giulgiurile și mährama (Ioan, XX, 6-7) după cum și la Înălțare „un nor L-a luat pe El din vederea lor” (Fapt, Apost. I, 9). Dar în această autoidentitate, se naște totuși o modificare a preamăritului Trup, în comparație cu trupul pământesc, schimbare ce se manifestă, ce se reflectă și în raportul Său cu lumea: trupul Domnului, aparținând *până la înviere* și chiar până la înălțare lumii acesteia, acum nu-i mai aparține, ci se vedește supralumesc, metacosmic. Și din faptul acesta și rezultă chiar modul de a se pune, modul de înfățișare al problemei euharistice.

Trebuie să stăruim cu toată atenția asupra acelor trăsături caracteristice, cuprinse în Evanghelie, cu privire la trupul cel înviat din morți al Domnului. Mai înainte de toate, trebuie să stabilim că, deși Mântuitorul petrece pe pământ până la Înălțarea Sa, petrece totuși *într'alt mod* decât până la Înviere: El nu trăiește cu ucenicii, ci numai li *se arată* („li s'a înfățișat pe Sine viu. . . . în patruzeci de zile arătându-li-Se lor” (Fapt. Apost. I, 3); iar aceste arătări nu depind de legile lumii naturale, ci sunt subordonate numai spontaneității, dorinții sau

voinții Sale. El se arată ucenicilor prin ușile închise (Ioan XX, 19, 26) și se ascunde ochilor lor, se face nevăzut lui Luca și lui Cleopa atunci când aceștia îl recunosc. E de observat — printre altele — că aceste apariții nu au acea putere de constrângere certitudinală pe care o au neapărat evidențele, fenomenele fizice: chiar ucenicii — „unii s'au îndoit” (Matei XXVIII, 17), așa că Domnul, arătându-Se celor unsprezece, „i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimilor lor, fiindcă celor cari L-au văzut pe El că a înviat, n'au crezut” (Marcu XVI, 14). Atrage atenția și faptul că Iisus, în arătările Sale, reușește să nu fie recunoscut imediat, și nu numai de cei doi ucenici pe drumul Emausului, de-alungul unei zile întregi de convorbire întreolaltă, dar nici de iubitoarea și credincioasa Maria Magdalena, care îl ia drept grădinarul locului (Ioan XX, 15). Arătarea aceasta, a fost — evident — atât de îndepărtată în raport cu o arătare imediată, fizică, constrângătoare, axiomatică, încât a dat naștere necredinții, îndoielii, nedumeririi, dupăcum se relatează cât se poate de clar lucrul acesta în Evanghelia după Luca, XXIV, 36-40: „și acestea grăind ei, a stăut în mijlocul lor Iisus și a zis lor: „pace vouă”. Iar ei, turburându-se și înfricoșându-se, li s'a părut că văd duh. Dar El a zis lor: de ce sunteți turburați? Priviți mâinile și picioarele Mele; — iată, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți, fiindcă duhul carne și oase nu are cum vedeți la Mine. Și zicând acestea, le-a arătat lor mâinile și picioarele”. Aici atrage atenția faptul că Domnul știe nedumerirea lor, oferindu-le posibilitatea încredințării senzoriale („pipăiți-Mă”) în ceea ce privește arătarea Sa în carne și oase. Si caracteristica aceasta („Le-a arătat lor mâinile și picioarele și coasta Sa”) (Ioan, XX, 20), se repetă în relatarea Evangheliei după Ioan cu privire la arătarea Mântuitorului ucenicilor Săi (identică sau distinctă față de arătarea Sa celor unsprezece, descrisă în Evanghelia după Luca), și senzualitatea — al unei încredințări particulare obținută pe cale senzorială. — îl are și descrierea faptului privitor la apostolul Toma (Ioan, XX, 26-27). Toate aceste observații converg în mod necesar la certitudinea că arătarea Domnului Cel ce a înviat se distinge de petrecerea Sa trupestă pe pământ, petrecere care n'a provocat niciodată vreo îndoială și care nu s'a cerut nicidecum adevărită fiindcă posedă o evidență indiscutabilă!).

(Urmează)

Tradus din rusește

Preotul Paraschiv Angelescu

1). După cum se și spune: „(scriem vouă) despre ce eră dintru început, ce-am auzit, ce-am văzut cu ochii noștri, ce-am privit și ce-am pipăit cu mâinile noastre, despre Cuvântul Vieții, fiindcă viața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim vouă despre ea” (I Ioan, I, 1-2).

LUCRAREA IN PAROHIE

Copie după raportul Cucernicului paroh—Fieni

Către Protopopia I Dâmbovița.

Prea Cucernice. Părinte,

În parohia-mi liniștită unde parte din locuitori grăbesc la semnalul fabricii să dea viață și mișcare mărețului așezământ industrial: fabrica de ciment Fieni; unde cealaltă parte mai mare robotește în jurul căminelor și al modestelor gospodării, imialătur și eu munca în ogorul bisericii. Ce muncă chibzuită în fabrică! Ce rânduială! Nici un pas zadarnic, nici o mișcare fără rost și nici nu poate fi altfel atâta vreme cât conducerea e la înălțime, dacă nu superioară celor similare din înaintatul occident. Munca mea o fac cu gândul de a mă ține cât de cât de practica sănătoasă a bătrânilor înaintași precum și de-a urmă măcar umbra din lumina lăsată de Cucernicii preoți cu bogată carte de Teologie în enoriile cucerniciilor lor. Caut să împlinesc din sfaturile mai marilor mei.

Din sărbătorile Crăciunului din acest an, următoarele doamne au făcut prilej de fapte de îndurare, așa:

Doamna Magdalena inginer Aurel Rainu a dăruit prin biserică pentru copii sărmani: 10 perechi opinci, 18 perechi ciorapi de lână, 5 flanelle pentru femei în vârstă și 4 cojocelle (bondițe)

Doamna Inginer Popea a dăruit 14 flaneluțe pentru copiii mai mici de cinci ani.

D-na Elena Pr. Negoescu a dăruit 7 hăinuțe de postav și două perechi pantaloni pentru copiii între 7-12 ani.

Din puținul bisericii tot de sfintele sărbători am dat câte $\frac{1}{2}$ și 1 m. ster de lemne de foc la 8 bătrâne văduve sărmane și pentru că gerul a cam stăpânit lungă vreme în această iarnă pentru a desgheta bieții școlari de la școala satului, am luat inițiativa și le-am dat începând cu 20 Ianuarie—1 Martie în fiecare dimineață câte un ceai 200 gr. și $\frac{1}{10}$ dintr'o pâine de elev.

Au ajutat la aceste:

D-na ing. Aurel Rainu cu 960 lei și 5 kg. zahăr

„ „ C-tin Sachelarie cu 500 lei

„ „ Maria Dem. Ciurezu cu 200 lei

„ „ Victoria N. Relizaut „ 150 „ și șase
cânițe de tablă $\frac{1}{5}$ litru

„ „ Anastasia I. T Miculescu cu 100 lei

D-nul Niculce Cojocar cu 100 lei

D-na Elena I. Ionescu un kg. ceai (350 lei)

D-nul Neculce Neculce cu 50 lei

„ Gh. Pârvulescu „ 5 kg. zahăr

„ Petre Fulger „ 5 „ „

„ Niculae Zica „ 5 „ „

„ Tr. Ungureanu „ 3 „ „

„ Gh. Ștefănescu „ 2 „ „

Domnișoara Elena Stănescu

D-nul Gavrilescu cu 20 lei

Copilul Victor inginer Achreher cu 220 lei
Fabrica de Ciment „Fieni“ ne-a pus la îndemână bucătăria, sala de mâncare și 3 m. steri lemne și alte înlesniri.

Școlari în număr ce au variat 100—150 zilnic au fost obligați să aducă de acasă câniță, în rânduială făcută de domni învățători fie care școlar venea și s'așeza la masă, se împărțea pâine, se făcea rugăciunea: Mânca-vor săracii.. după care D-nul Ionescu Pencu-domnii învățătorii și preotul le împărțea ceaiul „Mulțumim Ție Hristoase.. rugăciune însoțită de strigare în cor „mulțumim pentru ceai!“ ridica micul popor de la masă.

Tot în rând frumos sub grija învățătorilor respectivi iată-i pe fiecare în clasă, la lecțiuni.

Cântărețul, un om al primăriei și servitorul școalei, au ajutat la această lucrare, și așa a mers zi de zi de la 20 Ian.—1 Martie.

În urma deselor sfătuirii, femeia Paraschiva G. Z. Niță văduvă a dăruit locul ei în întindere de 14 prăjini pogonești împreună cu casa de pe el, bisericii cu testamentul No 1744/932 de la tribunalul Ilfov secția Notariat, cu obligația ca parohia prin parohul ei s'o întrețină în cursul vieții și să supoarte cheltuelile înmormântării sale.

Pentru a contrabalansa acțiunea sectară lesnită prin aceia că femeile și fetele lor lucrând la mașinile de tricotaj, aveau prilejul nimerit de a strecura șoapte și cărți tendențioase, tot din puținul bisericii strâns și păstrat de mine cum am putut, complectat cu multul adunat cu grija doamnei Rainu am cumpărat pe seama bisericii o mașină ds tricatat (14000 lei). Cu ea vor lucra fetele din Fieni și sper că cu aceasta să împiedic contactul cu propagandiștii răzvătitori și să mulțămesc și nevoile de acest ordin ale satului.

Pentru multe ajutoare și daruri ce Doamna Rainu a dat bisericii, pentru permaneta grabă cu care dânsa răspunde la strigarea bisericii respectuos vă rog Prea Cucernice Părinte, să bine voiți de credeți și P. C. Voastră de cuviință s'o recomandați binevoitoare atențiuni a Înalt Prea Sfințitului Patriarh pentru o înaltă dinstincție ce poate s'ar cuveni unei fice a ctitorilor Andronești Târgovișteni ce nu încetează a duce mai departe firul evlavioșilor săi înaintași Dânsa e fica D-lui general Anastasiu fost comandant al regimentului 22 D-vița.

Adaug la numărul celor de mai sus, următorii ajutători: Doamna Cornelia ing. Tiberiu Eremie, doamna Lizete ing. Grigoriu, doamna Felicia colonel Predescu, D-nul Ing. Popovici, d-nul ing. C. Grigorescu.

Pr. Toma Negoescu

p. conf. Protopop, Dem. N. Popescu

Testament

Subsemnata Paraschiva G. Z. Niță (Zerņiță) văduvă domiciliată în strada Micșunele No. 6 București proprietară a locului și caselor din comuna Fieni, jud. D. vița fiind în deplină facultate mintală, nesilită de nimeni, călăuzită de cel mai judicios raționament și de sentințele cele mai pioase ce le nutresc față de religia Creștină Ortodoxă Română în care m'am născut, cu care am trăit, care m'a mângâiat, în timpul vieții mele și cu care voi avea fericirea să mor, ca omagiu adus religiei creștine ortodoxe române, religie curată, neschimbată, imaculată și iubitoare de oameni, religie reprezentată actualmente prin Sfânta Arhiepiscopie creștină ortodoxă română din București și ca o consecință a spiritului religios de care sunt animată, declar că :

Las chiar de acum în plină proprietate la înțetarea mea din viață sfintei Arhiepiscopii Creștină Ortodoxă română din București având filiala Sf. Nicolae din Fieni, din județul Dâmbovița, îi las prin acest testament locul meu împreună cu casele mele din comuna Fieni jud. D-vița, astfel ca Sfânta Arhiepiscopie creștină Ortodoxă română din București, va fi moștenitoare absolută de drept și de fapt a mea, testatoarea, cu exclusiunea oricăror rude și strein de la moștenirea ce-o testez.

Asemenea îi las orice avere mobilă ce se va găsi la moartea mea.

După moartea mea, dorințele mele sunt următoarele de îndeplinit :

1) Dacă imobilul testat se închiriază, venitul lui va servi numai la întreținerea bisericii Sf. Nicolae din comuna Fieni, jud. D-vița și la înbunătățirea traiului slujitorilor acestei biserici.

2) Imobilul va servi de locuință numai slujitorilor bisericii Sf. Nicolae din com. Fieni jud. D-vița, chiar dacă aceștia ar avea proprietățile lor proprii.

3) Parohia Sf. Nicolae din com. Fieni jud. Dâmbovița prin parohul său, mă va întreține în cursul vieții mele și va suporta cheltuielile înmormântării mele

Preotul bisericii mă va pomeni la praznicile mari și fiindcă biserica creștină este săracă și neajutată, preotul bisericii, Sf. Nicolae va ține predică după Duminica Tomei a fiecărui an, arătând enoriasilor nevoia ca biserica să fie ajutată dând ca exemplu testamentul făcut de mine.

Imobilul ce testez este situat în comuna Fieni jud. Dâmbovița având o suprafață de 2715 m. p. plantat cu pomi, pruni, meri, etc. având următoarele vecinătăți și dimensiuni: terenul are forma triunghiulară, mărginindu-se la Nord-Vest pe o lungime de 82 m. cu Ion Gh. Dumitru Iacob, la sud cu proprietatea C-tin Popescu pe o lungime 77 m. iar la răsărit cu proprietatea statului numită Cucuteni-Bădeni; acest loc având casă construită în mijlocul său. Proprietatea ce o testez o am cumpărată de la învățătorul Constantin Popescu din comuna Fieni județul Dâmbovița.

Imobilul descris mai sus îl las ca moștenire Sfintei Arhiepiscopii creștine Ortodoxe române din București care prin organele sale va intra de drept și de fapt în stăpânirea deplină a imobilului testat.

Acest testament este expresiune fidelă și exactă a voinței mele și doresc să se execute întocmai.

Făcut și semnat de mine prin punere de deget în București 1932 Ianuarie 22.

(ss) Paraschiva G. Z. Niță (Zerņiță)

Str. Micșunele No. 6 București.

Scriș și redactat de mine după voința și indicația testatoarei căreia îi servesc și ca martor pentru indentitate.

(ss) Ioan Ivanovici

Avocat Str. Micșunele No. 16 București
Urmează autentificarea trib. Ilfov S. Notariat la No. 1744/932. grefa Tribunalului Ilfov secția de Notariat.

Prezenta copie fiind conformă cu originalul se legalizează conform cererii înregistrată la No. 1891, 1932.

Grefier (ss) Indiscifrabil.

CUGETARI

În măsura în care slujitorii Domnului sunt sfinți, în aceea măsură domnește sfințenia printre credincioși.

Masillon

Preotul trebuie să aibă într'nsul o lumină de inspirație. El cârmuește adorarea poporului, el este trăsura de unire cu Nevăzutul Sfânt. El este căpetenia spirituală a oamenilor. El îi conduce spre Cer, cârmuindu-i înțelepțește pe acest pământ, printre strădaniile vieții.

Idealul lui este ca și el să fie o voce din Cercul nevăzut, talmăcind oamenilor, ca și profetul, dar într'un chip mai familiar, același lucru: Cercul nevăzut, „Secretul deschis al Universului”, pe care atât de puțini îl zăresc. El este un profet, desbrăcat însă de strălucirea oarecum înspăimântătoare a acestuia, arzând cu o lumină mai blândă și mai egală, ca luminător al vieții zilnice.

Carlyle

LUCRAREA MISIONARA

Dare de seamă asupra ședinței festive ținută de cercul pastoral „Rădești”, cu ocazia împlinirii a 10 ani de activitate culturală

Duminică 17 Aprilie a. c. cercul pastoral „Rădești”, din protopopiatul I Câmpulung, a sărbătorit cu deosebit fast 10 ani de activitate culturală, organizând o ședință festivă la biserica parohială Rădești-Muscel.

De dimineață, la ora 8 a. m. fiind prezenți toți membrii cercului (preoți și cântăreți), s'a oficiat în sobor serviciul Utreniei și Sf. Liturghie cu deosebită solemnitate, în prezența autorităților comunale, școlare și a unei numeroase asistențe. Răspunsurile sfintei Liturghii au fost date de corul cântăreților cercului pe mai multe voci, sub conducerea cântărețului Ioan Dinculescu.

Predica a fost rostită de părintele Iosif Ștefănescu—Văcarea—, care a explicat pericopa Evangheliei respective. Cucernicia sa cu mult talent și în mod curgător rostește predica sa, aducând numeroase exemple din Sf. Scriptură și Sf. Tradițiune, fapt care a făcut să fie ascultat cu o vie atențiune de întreaga asistență.

La ora 10^{1/2} a. m. s'a oficiat parastasul pentru eroii căzuți pe front ai parohiei, după care părintele Nicolae Costescu (fost olițer în rezervă), rostește o prea frumoasă cuvântare eroică, iar corul cântăreților intonează imnul eroilor.

La ora 11 a. m. s'a oficiat tedeum de mulțumire, iar la sfârșit președintele Cercului, pr Alex. Smeureanu, face o dare de seamă, arătând activitatea strălucită ce a depus cercul în cursul a 10 ani. Cucernicia sa, arată că în cursul acestor 10 ani cercul a ținut peste 60 de ședințe și s'au rostit 60 de predici, 84 conferințe religioase-morale, 36 cuvântări ocazionale (la parastasul eroilor etc) și peste 30 de recenzii. În acest interval de timp s'a colectat în folosul cercului peste 10.000 lei și s'au împărțit broșuri religioase-morale și iconițe în valoare de 6.000 lei. Cucernicia Sa aduce mulțumiri membrilor cercului pentru devotamentul și activitatea ce au depus în cursul acestor ani, urându-le succes și izbândă pentru a continua mai departe activitatea culturală și morală începută.

Se aduc apoi omagii de recunoștință tuturor membrilor cercului repauzați. Se aduc urări de viață lungă Protopopului Circumscripției, Înalt Prea Sfințitului Patriarh și Majestății sale Regelui, după care corul cântăreților intonează imnul Patriarhal și mulți ani trăiască.

La sfârșit se împart tuturor enoriașilor broșuri religioase și iconițe în valoare de 300 lei.

Ședința dela biserică se închide la ora 1 p. m. în mijlocul unei animații și bucurii de nedescris, ce se citea pe fețele tuturor enoriașilor, cari au gustat câteva clipe de adevărată bucurie și fericire sufletească.

Ședința intimă a avut loc după masă, în locul șezătoarei culturale care s'a suspendat din ordinul d-lui Medic Primar, pentru că comuna eră bântuită de boli molipsitoare.

La ședința intimă a vorbit părintele Alex. Vișoiu—Drăghici—, dezvoltând următorul subiect: *Punctele de deosebire dintre religiunea Romano-Catolică și Protestantă în raport cu cea Ortodoxă*. Cucernicia Sa arată deosebirile dogmatice și rituale dintre aceste confesiuni, făcând și un scurt istoric privitor la toate aceste chestiuni.

A mai vorbit părintele Gh. Marinescu—Mihăești—, făcând o *scurtă dare de seamă asupra sectelor religioase din România*, arătând pericolul ce ne amenință prin înmulțirea numărului sectanților. Cu ocaziunea aceasta, pâr. președinte propune înființarea unei biblioteci a cercului, cari să fie înzestrată cu cărți necesare pentru desăvârșirea culturii preoților și cântăreților, pentru a putea preîntâmpina orice atacuri eventuale din partea sectanților. Propunerea este admisă de toți și se ia primele măsuri pentru înfăptuirea ei.

Părintele președinte închide ședința la ora 5 p. m. mulțumind călduros tuturor vorbitorilor pentru munca ce au depus.

Pentru conformitate,

Preot Alex. Smeureanu
președintele cercului

—Din lucrarea Cercului pastoral Găești.

Duminică 27 Martie ședința cercului pastoral Găești s'a ținut în parohia Suța. Cu toate că nu eră trecută în itinerar în această lună, totuși fiindcă D-nii învățători au cerut și noi am primit ca să unim cercul preoțesc cu al D-lor. În această parohie sunt sectanți adventiști; iar acum de curând, datorită neglijenței pastorale, au început iar a forfoti prin sat predicatori adventiști, fără să se sesizeze cineva.

Boala a cuprins chiar autoritatea comunală și atunci, la ce te poți aștepta. Preotul fiind bătrân doar cu statul mai poate și el face ceva.

Ne făceam socoteala că aci vom avea un câmp destul de bogat pentru semănat, știindu-se din timp că vin peste 20 preoți și învățători cu cântăreți bisericești vreo 14.

Ce decepție! În biserică câțiva enoriași fruntași, iar dintre D-nii învăț. numai 5, din Răciu 3 și din Olteni 2.—fapt ce ne-a provocat mâhnire, mai ales că din copii celor două școli n'a fost nici unul.

S'a oficiat sf. Liturghie în sobor de zece preoți, luând parte și protopopul de Găești. Predica a fost rostită de Pâr. Bănică dela Căpșuna-Cobia.

O predică plină de povește, plină de îndemnuri și bine cugetată.

S'a săvârșit parastas pentru eroii morți în războiul cel mare. Felul în care s'a oficiat, a stârnit în inimile tuturor admirația cultului ortodox. — Un pensionar bătrân mi-a spus: „Părinte, acest fel de a sluji parastasul—de-aș avea zile să-l văd și să-l aud încă odată, și apoi slobozește Stăpâne”.

După veșnica pomenire, păr. proistos face un îndemn către cei de față să nu-și mai lepede credința cu frumosul ei cult, anunțând tot deodată că la ora 2 vom ține ședința publică la școala din Șuța. — Voiam să ținem ședința intimă cu D-nii învăț. în școală, dar spre mirarea noastră D-lor—gazda—nu s'a ostenit nici până aci, căci până la biserică poate era departe cincizeci de metri. Și atunci am ținut ședința intimă în casa păr. paroh. unde am discutat: mijloacele de combaterea sectelor și în special a adventiștilor.

La ora 2 p. m. la școala din Șuța, lume multă între cari mulți adventiști. Felul în care pun întrebările și răspund, se deprinde intransigența sectară, răutate dusă până la bolșevism și socialism—cum este—după informații I. I. Călinescu fost cheferist, cu care a avut ședință intimă și păr. protopop.

Se deschide ședința sub președenția P. C. Sale, de către păr. Președinte, spunând ca toți să avem răbdare să ascultăm pe conferențieri și apoi cine va avea de zis ceva să spună. Secanții au început să murmure. Prin prezența de spirit a președintelui, s'a putut asculta în liniște conferința D-lui învăț. Zaharescu despre credința strămoșească. Apoi Păr. Roșculeț tratează „Adventismul”. Cu texte din sf. Scriptură documentează temeinicia bisericii ortodoxe față de falsitatea adventistă, în privința: Sâmbetei, Erarhia bis. și Biserica, cum și felul în care înțeleg adventiștii Scriptura.

După o oră și $\frac{1}{4}$ de explicații scripturistice, când gerul ne incremenise, păr. proistos întreabă cine are de zis ceva. Nimeni. Falsitatea adventistă este înfrântă, minciuna este desvăluită, ei se fac cunoscuți celor prezenți ca profeți mincinoși.

Dureros este faptul că D-l învăț. al școlaei Bădescu, a sosit abia la ora 3 $\frac{1}{2}$, persiflând diferite însemnări grosolane pentru sine, cea ce mă îndeamnă să-i spun ca sf. Ioan Botezătorul farseilor—(Matei 3—7)—Iacă dar de unde pornește răul: dela fratele Esau, El și cu autoritatea comunală, împreună cu părintele și ceilalți D-ni învățători să formeze digul de stăvilirea boalei adventiste. Ori la Șuța este zăzanie.

S'au împărțit peste una sută trei zeci de cărți din biblioteca misionară.—Sunt primite ca pâinea cea de toate zilele. *Pr. Marin Stoica-Raciu*

— **Activitatea misionară desfășurată de preoții din protop. II Teleorman în cercurile pastorale pe timpul dela 1 Sept.-31 Dec. 931**

1. Cercul pastoral „Sf. Ioan Chrisostom” condus de pr. Gh. D. Popescu a ținut ședința în luna Sept. în parohia Gărăgău.

Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de preoți în fața unui număr restrâns de credincioși, remarcându-se chiar lipsa autorităților comunale și d-nii învățători. A predicat pr. Gh. D. Popescu despre „Chemarea Apostolilor și rolul lor în actul mântuirii”. La sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroi, apoi preoții au ținut ședința intimă cu care ocazie s'a sărbătorit ieșirea la pensie ca învățător a pr. I. Popescu—Gărăgău.

Păr. Gh.D. Popescu, președintele cercului, într-o frumoasă cuvântare a arătat activitatea desfășurată de păr. I. Popescu pe teren didactic și religios timp de peste 38 ani, bucurându-se de multă cinste din partea autorităților.

b. A doua ședință cercul a ținut-o la 11 Oct. în parohia Necsești.

De dimineață s'a oficiat la Biserica Sf. Liturghie și parastasul pentru eroi de c. preoți în sobor, în asistența unui public multămitor și a văduvelor de război. Predica s'a rostit de pr. Mihail Marinescu despre Ev. din Duminică XXI de Rusalii, iar la parastas a vorbit pr. Gh. D. Popescu despre efectul rugăciunii în sobor pentru cei morți.

Pentru fondul cercului s'au colectat 70 lei.

c. A treia ședință a avut loc în parohia Gărădești în ziua de 29 Nov.

Ședința n'a avut efectul dorit din cauza viscolului, care a fost o piedică pentru venirea credincioșilor la Biserica și chiar a preoților. Sf. Liturghie s'a oficiat de păr. Președinte local și pr. Ghinea—Necsești. A predicat pr. Ghinea despre Ev. zilei de remarcat e că femeile văduve de război, pentru dragostea soților lor, n'au lipsit de a-și face datoria. pentru care păr. președinte, după oficierea parastasului, le-a adus mulțumiri înfiltrând în sufletul lor și mai adânc simțământul religios pentru cei morți.

În ședința intimă preotul D. Călinescu a făcut recenzia cărții „Piatra din capul Unghiului” de păr. G. Galaction.

d. A patra ședință cercul a ținut-o în parohia Ciolănești Vale în ziua de 27 Decembrie. Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului iară răspunsurile s'au dat de corul cântăreților. Predica s'a rostit de pr. Ioan Gâdea despre Ev. zilei. La sfârșitul sf. Liturghiei s'a s'ujit parastas pentru eroi, apoi preoții au trecut în ședința intimă unde s'au discutat diferite chestiuni cu privire la serviciile religioase.

După masă a avut loc ședința publică în localul șc. primare. A conferențiat pr. M. Marinescu având ca subiect: „Pentru ce ținem Duminica”.

Ședința s'a închis de păr. președinte cu frumoase cuvinte de mulțumire pentru cei prezenți.

2 Cercul pastoral „Cucueți” condus de pr. Emil Teodorescu a ținut ședința la 27 Sept. în parohia Socetu.

Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului în prezența unui mare număr de credincioși. A predicat pr. Emil Teodorescu despre Ev. zilei, inzistând asupra lucrării dumnezeiești în

sufletul omului. La sf. slujbă au luat autoritățile comunale și d-nii învățători cu elevii.

La sfârșitul Sf. Liturghii s'a slujit în sobor parastas pentru eroii din parohie în prezența văduvelor de război, apoi preoți au trecut în ședința intimă unde s'au discutat diferite chestiuni în legătură cu serviciul preoțesc.

Pentru fondul cercului s'au colectat 128 lei.

b). A doua ședință a avut loc în ziua de 25 Oct. în parohia Cucuești cu care ocaziune s'a făcut și desvelirea monumentul Eroilor.

Serviciul Sf. Liturghii a fost oficiat de P. C. Protopop Floru Ionescu înconjurat de toți preoții cercului și în asistența D-lui Prim Pretor al Plășii Roșiori, a autorităților comunale, domnilor învățători cu elevii și foarte mulți credincioși. Predica s'a ținut de P. C. P. Protopop despre minunea săvârșită de Mântuitorul cu îndrăcitul din ținutul Gadarenilor cu prea frumoase aplicațiuni la Gadarenii timpului de astăzi. După oficierea sf. Leturghii preoții înfrunte cu P. C. P. Protopop îmbrăcați în sf. odăjdii și urmați de tot poporul, au mers în procesiune, cântând imnuri religioase, în piața comunii unde enoriașii acestei comuni, prin hărnicia preotului, directorului școlii și primarului, au imortalizat memoria celor dispăruți în războiul pentru întregirea neamului, prin ridicarea unui frumos monument, a cărui desvălire s'a făcut cu ritualul obicinuit.

Cu această ocaziune cel dintîi a luat cuvântul D-l Director al Șc. primare Victor Marinescu. D-sa în mod însuflețit a arătat pornirea suflătoare care a îndemnat pe sânguitori să ridice monumentul și datorită ce o avem noi, cari ne-am întors la căminurile noastre, de a purta o vecinică amintire a celor ce și-au vărsat sângele pentru Patrie și Biserică.

D-l M. Fotescu — prim — pretorul Plășii Roșiori și inimosul colaborator al cercurilor noastre pastorale în cuvinte emoționate evocă memoria celor dispăruți, aducând laude celor ce s'au ostenit și sacrificat pentru opera săvârșită. În numele D-lui Prefect dă în primire Primarului comunii „Monumentul” pentru a-l trece în inventar și a-l păstra ca pe ceva sfânt.

Din partea cercului preoțesc pâr. C. Marinescu a ținut o prea frumoasă și temeinică conferință despre datorită ce avem de a păstra credința, Țara și Legea. C. Sa evocă mărirea amintire a Marilor noștri regi: Carol I și Ferdinand I încetând, cu rugămintea către cei ce dacă nu mai sunt printre noi, totuși de acolo din înălțimea cerului privindu-ne și văzând că de multe ori nu suntem demni de jertfa lor, să ne erte și să roage pe Tatăl ceresc să ne călăuzească și pe noi pe urmele înaintașilor noștri pentru binele țării și paza credinței strămoșești.

La sfârșit ia cuvântul P. C. Protopop Floru făcând o prea frumoasă comparație între martirii Bisericii și acești eroi — martirii Neamului. Aduce laude inițiatorilor ridicării acestui monument precum și tuturor locuitorilor comunii Cucuești.

Solemnitatea s'a terminat la ora 1½, apoi în preajma monumentului s'a servit de către comitet, văduvele de război și locuitori o masă comună într-o însuflețire cu adevărat creștinească.

Noi aducem laudă părintelui paroh Emil Teodorescu și D lui Victor Marinescu Directorul Șc. primare pentru frumoasa lor activitate.

Pentru fondul cercului s'au cotețat 148.

c). Ședința 3-a s'a ținut în ziua de 29 Noembrie, în parohia Bălțați.

Preoții în mare parte nu s'au putut deplasa din cauza unui viscol puternic. Serviciul divin s'a oficiat de cei mai din apropiere. A predicat pâr. I. Oprescu despre Ev. zilei. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroi, în prezența văduvelor de război.

După masă nu s'a mai ținut ședința publică vremea fiind și mai rea.

3 Cercul pastoral „Strâmbeni” sub conducerea preotului Marin D. Popescu a ținut prima ședință în ziua de 11 Octombrie în parohia Mirosi. Sf. liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții în asistența autorităților comunale, profesorilor Șc. de meserii, d-lor învățători cu elevii și foarte mult popor. Predica s'a rostit de pâr. V. Nănescu despre: „Parabola Sămănătorului”. După Sf. Liturghie s'a slujit obicinuita slujbă în memoria eroilor, după care a urmat imediat, tot în biserică, după dorința celor de față, conferința publică în care pâr. Gh. M. Popescu și-a desvoltat subiectul: „*Iubirea de a face fapte creștinești*” și „*de bine facere*”. — La sfârșit Părintele președinte îndeamnă pe săteni a urma învățăturile bisericii și a se feri de fără de legi, răutăți și fapte urâte care înjosesc pe creștini.

Pentru fondul cercului s'au colectat 85 lei.

b). 2-a ședința cercul a ținut-o în ziua de 15 Noembrie în parohia Gumești. Cu un fast deosebit s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului Sf. Liturghie, răspunsurile fiind date de corul cântăreților. A predicat părintele Ioan Mocanu despre Ev. din Duminica XXV: d. Rusalii. Pâr. predicator s'a achitat în mod cu totul demn, mai ales că predica C. S. a fost ascultată de un public foarte numeros și persoanele notabile din comună. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroi din parohie, fiind de față toate văduvele de război.

Ședința publică s'a suspendat, în comună fiind epidemie (scarlatină).

Pentru fondul cercului s'au colectat 213 lei.

c. A 3-a ședință a avut loc în ziua de 13 Dec. în parohia T. Kalenderu II. Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoții cercului. Predica a fost de pâr, Eftimie Popescu despre Ev. zilei. La sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroii din parohie după care publicul și d-nii învățători au rugat c. preoți să continue tot în biserică ședința publică. Preoții au acceptat și intrându-se în ședință prin o scurtă cuvântare din partea părintelui președinte s'a dat cuvântul pr. Alex. Popescu care a vorbit despre: „*Rugăciune și credință*”. Pâr. V. Nănescu a citit din revista „Păstorul” pastorală

Sf. Sinod relativ la ajutorul reciproc către cei nevoiași pentru a trece cu bine prin această criză sulească și economică. Păr. președinte mulțumește conferențiarilor îndemnând poporul să urmeze frumoasele învățături expuse cu atâta căldură de părinții conferențieri.

Pentru fondul cercului s'au colectat 40 lei.

Cercul pastoral „Bârla” sub președinția preotului Th. Dumitrescu a ținut prima ședință în ziua de 27 Septembrie în parohia Malu. Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului, răspunsurile fiind date de corul cântăreților. La sfânta slujbă au luat parte autoritățile comunale, d-nii învățători cu elevii, văduvele de război și mulți enoriași. A predicat păr. președinte Th. Dumitrescu despre Ev. zilei. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroi.

După masă a avut loc ședința publică în șc. primară unde părintele președinte a vorbit despre rostul și foloasele șezătorilor culturale. Ședința s'a încheiat cu diferite recitări și cântece naționale și patriotice executate de d-nii învățători cu elevii școlai.

Pentru fondul cercului s'au colectat 60 lei.

b). A doua ședință s'a ținut în ziua de 25 Octombrie în parohia Urlueni.

Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului, răspunsurile fiind date de corul cântăreților. Predica s'a rostit de păr. președinte Th. Dumitrescu despre Ev. Zilei. La sfârșitul sf. Liturghii s'a slujit deasemenea în sobor parastas pentru eroii din parohie în prezența văduvelor de război.

Ședința publică nu s'a mai putut ține din cauza iarmarocului din localitate. Pe viitor ar fi de dorit să se evite zilele de bălciuri, ca munca preoților să nu rămână fără roade.

Pentru fondul cercului s'au colectat 90 lei.

c. A treia ședință a avut loc în parohia Tufeni în ziua de 15 Noembrie.

La sfânta slujbă au luat parte toți preoții cercului, lipsă fiind Pr. I. Popescu Ghimpești și Pr. D. Drăgușinescu-Urlueni. A predicat păr. I. Bădescu despre: „Iubirea aproapelui” după învățătura Domnului nostru Iisus Hristos.

La sfârșitul sf. Liturghii s'a oficiat parastas pentru eroii din parohie în prezența văduvelor de război.

După masă preoții au mers la șc. primară pentru ședința publică, unde enoriașii stau afară, ușile fiind încuiate. D-l Director al școlai s'a motivat că n'a fost înștiințat de păr. paroh, și regretă, întru cât ar fi avut dorința să facă oare care pregătiri cu elevii. Ședința deci nu s'a putut ține. Dacă păr. paroh e vinovat, regretăm ast-fel de purtare și puținul interes ce și-l pune în îndeplinirea datoriei. Păr. președinte cere prin procesul verbal ca C. Sa să se justifice. Justificarea trebuia făcută imediat și consemnată în procesul verbal. Nu s'a făcut și noi facem vinovat pe păr. paroh, urmând a fi pedepsit.

Pentru fondul cercului s'au colectat 85 lei.

d). A patra ședință a cercului pastoral, „Bârla” s'a ținut în ziua de 20 Dec. în parohia Ghimpești.

Sf. Liturghie s'a oficiat cu multă solemnitate în sobor de toți preoții cercului în prezența unui mare număr de credincioși. Remarcăm faptul că d-nii învățători care aveau cercul cultural în localitate, n'au luat parte la sf. Liturghie cu elevii.

Predica s'a rostit de pr. Gh. Voinescu vorbind despre: Ev. zilei, iar la sfârșit s'a slujit parastas pentru eroii din comună.

La ora 3 p. m. s'a ținut ședința publică în localul școlai primare.

A conferențiat păr. M. Rădulescu, despre: Provocările și evenimentele ce au decurs de la căderea primilor oameni în păcat până la Nașterea Mântuitorului, iar din partea D-lor învățători a vorbit d-l l. Marinescu despre „Muncă”. Pentru fondul cercului s'au colectat 70 lei.

5. Cercul pastoral „Merișani” sub președinția pr. Gh. Ungurelu a ținut prima ședință în ziua de 25 Oct. în parohia Dobrotești. Serviciul divin s'a oficiat în sobor cu multă atenție și evlavie de toți preoții cercului în asistența unui mare număr de credincioși. A predicat pr. Gh. Ungurelu despre Ev. zilei „Minunea din ținuturile Gadarenilor. După săvârșirea Sf. Liturghii toți preoții au slujit parastas pentru eroii din parohie la care a vorbit pr. N. Constantinescu Ciurari foarte miștător.

Ședința publică s'a suspendat pe motiv că preoții au avut servicii în parohii. Păr. președinte să se conformeze regulamentului.

Pentru fondul cercului s'au colectat 115 lei.

b). A doua ședință s'a ținut în ziua de 22 Noembrie în parohia Beuca.

Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului, răspunsurile fiind date de corul cântăreților. A predicat părintele M. Popescu despre: „Pilda bogatului cărui i-a rodit țarina” combătând lăcomia, și scotând în relief, necesitatea bunurilor creștini. La sfârșitul sf. Liturghii s'a slujit parastas, pentru eroi cu o cuvântare rostită de pr. Preda Dobrescu.

Dela Biserica preoții au intrat în ședința intimă în care păr. președinte a făcut un mic comentariu, al Ep. I c. Corinteni.

La ora 3 p. m. s'a ținut ședința publică la șc. primară. A conferențiat pr. N. Constantinescu-Ciurari despre: „Mulțumirea ce trebuie să aibă ori care de locul ce ocupă în societate.” D-l învățător M. Petrache a vorbit despre „Relele ce bântue societatea de azi” Ședința s'a încheiat cu diferite recitări, coruri, monoloage etc. cu elevii școlai. Pentru fondul cercului s'au colectat 106 lei.

6. Cercul pastoral „Peret” sub președinția pr. Nic. Boeriu a ținut ședință în ziua de 25 Oct. în parohia Albești.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoții cercului în prezența unui mare număr de credin-

cioși. Predica s'a rostit de pâr. Boeriu despre „Pilda bogatului nemilostiv și săracul Lazăr”. După oficierea Sf. Liturghii s'a oficiat parastas pentru eroi în prezența văduvelor de război.

Ședința publică s'a suspendat din cauza timpului nefavorabil.

Pentru fondul cercului s'au colectat 55 lei.
Protopop, Icon. Floru Ionescu

CRONICA INTERNA

Membrii Societății Româno-Bulgare în vizită la I. P. S. S. Patriarhul Miron.

Luni, 9 Maiu, a. c. la orele 12 dimineața, I. P. S. S. Patriarhul Miron a primit vizita membrilor Societății Româno-bulgare, în Palatul Sf. Patriarhiei. Distingii vizitatori, în număr de aproape 30, printre cari se află și soția unui fost președinte al consiliului de Miniștri bulgar, aveau în frunte pe însuși Președintele Societății româno-bulgare, D-l Grigor Vasileff, fost ministru și actual deputat în camera bulgară. D-l Doctor N. Lupu, D-na Maria Glogoveanu, Secretara generală a Societății ortodoxe naționale a femeilor române și alte persoane de marcă din București, conduceau pe oaspeții streini.

D-l Grigor Vasileff luând cuvântul a exprimat I. P. S. S. Patriarhului omagiile respectuoase ale tuturor membrilor Societății româno-bulgare.

„Societatea noastră — a continuat D-sa — la înființarea sa, a cerut binecuvântarea Bisericii. Aceasta a făcut-o nu pentru ochii lumii, ci din convingerea profundă că numai cu binecuvântarea Bisericii se poate întemeia ceva durabil.”

În încheiere, vorbitorul a mulțumit I. P. S. S. Patriarhului pentru marele sprijin moral acordat Bisericii bulgare, care îi este veșnic recunoscătoare și îl consideră ca Șef al întregii ortodoxii.

La aceste cuvinte, I. P. S. S. Patriarhul Miron a răspuns cam în felul următor:

„*Iubiților mei în sufleșteți, „Îndrănesc să mă adresez astfel vouă, căci calitatea mea de cel din dintăiu ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, care este soră bună cu Biserica Ortodoxă Bulgară, mă îndreptățește să am pentru fii Bisericii noastre surori, sentimente de adevărată dragoste părintească.*

„În timpul celor 12 ani, decând mă găsesc în această demnitate și în măsura în care a depins de mine, n'am încetat niciun moment de a arăta cea mai caldă iubire Bisericii Bulgare.”

„Am fost cel dintăiu ierarh ortodox care, după război am început a lucra pentru încetarea schismei bulgare pe care multe Biserici autocefale n'au recunoscut-o întrucât este natural ca un popor care are independența națională să dorească a avea și o Biserică autocefală.

Cel dintăiu am rupt ghiața care ne despărțea, trimițând pe delegatul meu, pe Episcopul Hotinului, să ia parte împreună cu I. P. Sf. Mitro-

polit al Bulgariei Ștefan, la sfințirea bisericii române din Sofia care de 19 ani stătea isprăvită, cu ușile închise, spre paguba sufletească a Românilor de acolo, cari doriau să-i audă glasul.

Am dat deci un exemplu, care cu ajutorul lui Dumnezeu sperăm să aibă un bun sfârșit.

Mă bucur de cuvintele distinsului orator că în Bulgaria sunt privit ca un fel de șef bisericesc și al lor. Aceasta are pentru mine o valoare cu atât mai mare cu cât nu se întemeiază nici pe ceva legal, nici pe ceva putere de jurisdicție ci este izbucnirea sufletească desinteresată, față de capul Bisericii Române.

Biserica Bulgară ia dela noi Sf. Mîr care se întrebuințează la marea taină a Sf. Botez.

Mulțumesc D-lui Grigor Vasileff pentru omagiile exprimate și-l rog să transmită I. P. Sf. Mitropolit Ștefan ca și celorlalți ierarhi ai Bisericii Bulgare, cu care eu sunt în cele mai bune relațiuni, ale mele intru Hristos frățești îmbrățișări. Iar Domniilor Voastre care mi-ați făcut bucuria să mă vizitați în palatul meu, vă mulțumesc și vă împărtășesc patriarhiceștile mele binecuvântări.

Eu am subliniat adeseori adevărul că e mai de folos vecinul de aproape decât o rudă depărtată. Trecutul nostru istoric arată legătura strânsă ce a existat între neamurile noastre. Căci, în timpul familiei Asan, Români și Bulgari, am făcut o singură putere și astfel am putut însemna ceva.

Doresc să nu îmbătrânesc prea tare până ce voi împlini o dorință vie a sufletului meu de a vizita Bulgaria căreia îi doresc prosperitate deplină, în toate domeniile.

După acestea, oaspeții au fost conduși de I. P. Sf. Patriarh a vizita vestitul Paraclis, care se află în aripa de Miază-zi a Palatului Patriarhal și apoi catedrala Sf. Patriarhiei. **N. Cazacu**

Circulara No. 3803/932

Prea Cucernice Părinte,

Conferințele generale pastorale se vor ține anul acesta în zilele de 14-15 Iunie (prima serie de preoți) și în zilele de 21-22 Iunie a doua serie), în capitala județului, iar la București în sala Societății Clerului „Ajutorul” din bulev. Pache.

Subiectul teoretic este următorul: Educația religioasă a tineretului școlar și mijloacele practice pentru aceasta; iar subiectul practic: Cum să săvârșească preotul slujbele rituale în și afară de biserică, cu toată demnitatea și spre edificarea sufletească a credincioșilor. Fiecare preot va prezenta președintelui subiectul teoretic în scris. P. C. Voastră veți însărcina în deosebi doi preoți, cari să studieze bine chestiunea și să refere în ședință. Conferințele se deschid cu săvârșirea Sfintei Liturghii, după care un preot designat de P. C. Voastră va predica pornind dela cuvântul Domnului: „Iată, Eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii „(Mat. z, 16).

Conferințele vor fi prezidate de delegații Noștri astfel: În București de P. C. Pr. I. Mihălcescu, profesor universitar; în Ploiești de P. C. Pr. Diac. Har. Rivența, prof. unive/sitar; în C-Lung de P. C. Protopop C. Moldovan, consilier referent; în Târgoviște de P. C. Pr. Petre Chiricuță; în Giurgiu de P. C. Pr. Manea S. Popescu; în T. Măgurele de P. C. P. Mihail Bulacu, docent universitar.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† TIT

Cons. Referent,
Pr. MANEA POPESCU

Circulara No. 2934/1932

Prea cucernice Părinte,

Vi se face cunoscut că s'au relipărit la Tipografia Cărților bisericești, de către C. C. B. toate

cărțile de ritual luându-se de bază în ceea ce privește textul cărților dela Mănăstirea Neamț cu o atât de frumoasă limbă populară arhaică.

Cum în cea mai mare parte cărțile vechi de ritual de pe la biserici nu mai corespund, și cum s'au făcut cheltueli enorme pentru ca lucrul acesta să poată deveni folositor și în fapt, vă invităm să îndemnați pe preoți să cumpere aceste cărți pentru trebuințele lor, procurându-și-le fie direct, pe comptul parohiei, acolo unde veniturile le permit, fie prin credincioși, care să fie îndemnați și stimulați de preoți ca să dăruiască bisericii cărțile de care are nevoie.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† PLATON

Cons. Referent
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Circulara No. 3577/1932

Prea cucernice Părinte,

Suntem încunoștiințați că în Eparhie sunt foarte mulți colectanți din Ardeal cu condici în neregulă, ba mai mult falsifică condicile pe seama bisericii ortodoxe române și colectează în fapt pentru bisericile unite din Ardeal.

Noi vă invităm să dați ordin parohiilor să nu mai admită asemenea colectanți fără viza Arhiepiscopiei.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† PLATON

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

C A R T I N O I

Preotul Grigore Cristescu: *Ale tale dintru ale tale.* Tiparul tipografiei Cozia a sfintei Episcopii Râmnicul Vâlci 1931; 155 p. preț 60 lei.

Apariția acestei cărți ne-a adus aminte de obiceiul pe care-l au slujitorii altor confesiuni de a-și împărți predicile mai importante chiar la sfârșitul slujbei religioase, la care au fost rostite.

În acest chip credinciosul are puțința sa recitească și să reflecteze mai mult la ceea ce păstorul sufletească i-a putut oferi în casa Domnului. Așa se întâmplă, de pildă, la „Notre Dame“ din Paris, unde în postul Paștelui, cel mai reputat predicator al Franței catolice vine să cuvinteze înaintea a mii de oameni, ori la Protestanți, în fiecare sărbătoare, la „Oratoire du Louvre“, ca și în alte multe părți.

Acestea sunt de altfel reflecțiile pe care le făceam de anul trecut, când, în fața unui auditor, pe cât de numeros, pe atât de ales, erau prezenți

înșiși Înalt Prea Sfințitul Patriarh și D-l Prim-Ministru Iorga, Părintele Profesor Cristescu și rostea minunata meditație, care se allă în fruntea volumului acesta: Apostolatul sf. Andrei.

Neputând fi publicate rând pe rând—și satisfacția noastră ar fi fost mai imediată—avem bucuria de a le ceti azi într'un prea elegant volum, al căruia titlu ne spune că simțirile exprimate aici sunt venite dela Cel-de-sus, pentru care au fost exteriorizate.

În el „se găsesc înmânuchiate gânduri și cuvinte alese și culese depe pajiștile literaturii creștine“.

Au fost scrise și spuse mai ales pentru studenți, auditori obicinuiți ai Bisericii „Sf. Spiridon“ pe care Înalt Prea Sfințitul Patriarh a binevoit s'o închine Universității în urma stăruinții depuse de Părintele Profesor Cristescu.

Sunt pagini de o înălțătoare elocință creștină, de revărsări de simțiri, în care undele Sfintei

noastre Tradiții Ortodoxe pornesc din adâncurile unui suflet îndurerat de obida fraților săi și muncit de tainile înfricoșătoare ce ne înconjoară și pe care numai Hristos le poate deslegă.—Sunt modele pe care Maestrul—servus servorum Dei—le prezintă învățăcelilor, spre slava Celui mai umil dintre fiii oamenilor!

În literatura noastră predicatorială unde rareori s'a putut eși din genul adaptărilor sau compilațiilor, dacă nu al traducerilor servile, mărturisite ori nu—și care, să fim drepecți: au umplut un gol simțit în timpul lor—prezentul volum reprezintă un nou și viguros efect de exprimare a unei note originale prin încadrarea ei într'o linie curat ortodoxă și care nădăjduim că va reuși să îndrumeze spre unicul gen de cuvântări ce merită numele de „predici”: acela ce exprimă adevăruri gândite, simțite, trăite de cel ce le rostește

N. CHIȚESCU

PAROHII VACANTE

PREOȚI:

Protoieria Jud. Vlașca Circ. I Giurgiu. Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh al bisericii **Sf. Nicolae din Giurgiu**, devenit vacant prin decesul titularului de până aci, Pr. Marin Popescu.

Situația parohiei.

1) Parohia Sf. Nicolae cuprinde o populație de 140 familii cu 576 suflete, formată în majoritate de intelectualii orașului.

2. Are biserică în foarte bună stare de funcție.

3. Posedă și casă parohială, situată în curtea bisericii.

Venituri: Salariul conform gradului de studii și 6000 lei din epitrahil.

Obligațiuni: Pe lângă rituale și canonice, noul paroh va fi obligat să predea religia la școala primară din cuprinsul parohiei precum și să desvolte o activitate pastorală organizată în mod serios în penitenciarul ce e alături de parohie.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta actele cerute de Regulament, în termenul mai sus arătat, direct oficiului protopopesc cunoscând că îndrumate pe altă cale nu se vor lua în considerație. Prottopop, Pr. Al. Constantinescu

Protoieria Jud. Prahova Circ. II Breaza. Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot dela parohia **Breaza de sus I**, devenit vacant prin decesul fostului titular, Pr. Nicolae S. Popescu, mort la 7 Februarie 1932.

Parohia cuprinde un număr de peste 600 familii cu 2933 suflete, Biserica este monument istoric. În parohie se strâng fonduri pentru construirea unei noi biserici, având aproape 400.000 lei.—Parohie de gr. I.

Beneficii: Salariu potrivit gradului de studii, folosința sesiei parohiale și venitul epitrahilului.

Candidații pentru ocuparea acestei parohii de

primul rang, vor trimete cererile Protoieriei Breaza însoțite de actele. ce posedă, în termen de 30 zile dela data publicării prezentului concurs.

Preoții doritori de a ocupa această parohie vor arăta:

a) Ce fapte de milă creștină au săvârșit în parohia de unde cer transferarea.

b) Ce fond al milei este realizat.

c) Dacă a predat religia în școalele primare.

Cererile intrate pe altă cale nu se consideră.

Prottopop, V. Opreș

CÂNTĂREȚI

Protoieria Jud. Prahova. Circ. I Ploiești. Pentru ocuparea postului de *cântăreț I* dela biserica **Sf. Treime din Ploiești**, se publică concurs cu termen de 15 zile, dela data „Apostolului” în care se publică.

Cererile însoțite de acte, se vor înainta în termen Protoieriei I Ploiești. Prottopop, C. Petre.

Protoieria II Găești Dâmbovița. Se publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea postului de *Cântăreț* dela parohia **Petrești Uliești D-vița**, vacantat la 2 Aprilie a. c. prin decesul Cântărețului Ștefan Vârzaru.

Doritorii vor înainta cererile însoțite de acte acestui oficiu protopopesc.

Prottopop, Pr. Mihail Ionescu.

Protoieria III Jud. Prahova. Să publică concurs în termen de 15 zile pentru ocuparea postului II de *cântăreț* din parohia urbană **Sf. Voevozi-Urлаți**, devenit vacant prin transferarea titularului G. Anton în postul I.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta petițiile însoțite de actele necesare acestei Protoierii. Prottopop P. Vinčențiu Pop.

Se publică concurs pentru 3 posturi de *cântăreți* bisericești excelenți, care pe lângă faptul că vor fi numiți *cântăreți* la bisericile din **C-Lung**, vor fi și profesori de cântare la Școala de **Cântăreți din localitate**, unde se vor concentra toate școlile de cântăreți din Eparhie.

Candidații să aibă glas frumos și de preferință să fie absolvenți de conservator. Cererile întovărite de acte se vor adresa Cancelariei Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Protoieria de Ilfov Fierbinți Se publică concurs pentru ocuparea postului de *cântăreț* din parohia **Roșiori Ilfov**, vacant pe data de 7 Aprilie c. prin decedarea cânt. Gheorghe Anghel.

Doritorii vor înainta cererile, cu acte la protoieria circ. III Ilfov.

Prottopop Pr. Teodor Rădulescu

* * *

Colonie de copii de preoți. Preotul Nicolaide va organiza, în vara anului acesta, o colonie de copii de preoți, la Mangalia. Cucernicii preoți cari doresc să-și trimeată copiii acolo se vor adresa Pr. Nicolaide, Str. Sătucu I No. 9 București IV.

Tipografia SEMINARULUI MONAHAL Cernica — Ilfov